

DANKBARE HERINNERING AAN

MEVROUW

GODELIEVE VAN DEN BOSSCHE

echtgenote van de Heer

ROBERT HAUSTRAETE

geboren te St.-Martens-Lierde op 13 december
1932 en godvruchtig overleden in familiekring te
St.-Maria-Lierde op 3 februari 1998,
gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

Deze moeder. Enig denkbare. Wat had zij kunnen doen en heeft zij niet gedaan? Een moeder uit de duizend. Moeder is er steeds. Altijd werkzaam, altijd bereid, altijd zacht van aard. Nooit een kwaad woord. Nooit. Ze zijn met moeder ongelooflijk gelukkig (geweest). Vier kinderen, acht kleinkinderen viëren in het najaar 1997 het 40-jaar huwelijksjubileum. Verrassingsfeest dat blijft. Helaas het laatste feest. De ziekte komt ongelegen, van kwaad tot erger. De grote liefde blijft. Wederkerig. Een vader die dankbaar is. Kinderen met de onzegbaarheid van wat moeders liefde hen heeft gedaan. Zij staan die laatste middag als een erehaag rond het ziekbed. Moeder bidt en vertrouwt met groot geloof, zoals zij altijd heeft gebeden. Ze dankt zus en broer op bezoek. Als moeder sterft, legt zij het hoofd neer in de armen van man en kinderen. De rest is de warmte van tranen, de troost van fierheid, de eeuwigheidswaarde van liefde. Moeder. Deze. Enig denkbare.

Juni 1995. Het is groot feest op de Eikenmolen. Een man en een vrouw verlaten Ten Ede waar ze hard hebben gewerkt. Moeder bakte er het warme brood en de mattetaart, zorgde mee voor het welzijn op het erf, hield van de groenten- en de bloemenhof. De boerderij gaat van vader op zoon. Ze verhuizen naar de Eikenmolen voor straks de weldadige herfst na zoveel zomers vol geleefd en het werk gedaan. Herfst is de vrucht van arbeid. In de herfst rijpen de appels en de peren tegen de dorst en de eenzaamheid. Herfst is het wijsgeworden koperrood van bladeren. Evelien, Liesbet, Jolien, Jonathan, Jana, Kristof, Thomas en Karolien spelen de lente zonder zorgen. Mémé en pépé krijgen de plaats die hen toekomt, onmisbaar en geïntegreerd in de familieband die duurzaam was en is en blijven zal.

Dan komt er de wind. En de ziekte. De storm en dood. Wind in de herfst, waai wat. Maar storm niet zo. Gezonde herfstlucht, genees. Maar dood, kom nog voorlopig naar niet. Als dan toch een moeder sterft? Dan blijven de seizoenen, de zomer na de winter. Alleen de molen is niet meer en de eik niet meer van eeuwen sterk. Alles is anders. Iemand is afwezig. Liefde herinnert aan de (voorbije) weelde van een moeder. Een liefde die haar beloften houdt.

**De families VAN DEN BOSSCHE, HAUSTRAETE,
VAN DEN BOSSCHE en SCHIETECATTE,**

danken voor uw aanwezigheid en blijven
van medeleven bij hun rouw.

Drukk. De Vos, 9572 Lierde - ☎ (055) 42 26 41
Begr. Van Vijle, Zottegem - 09/360.11.15 - 360.75.60